

FRANKFORT, den 29. Februarij.

Door een Oostenrijksch schip, hetwelk te Livorno is aangekomen, heeft men de bevestiging ontvangen, dat de consuls der verbondene mogendheden te Smirna hunne ambtsbezigheden gestaakt hebben. Men verhaalde, dat eene Turksche flottille van 16 zeilen, welke het belegerde kasteel van Scio zou te hulp komen, door den admiraal de *Rigny* ontmoet was, welke haar gelast had dadelijk naar de Dardanellen terug te keeren, als zij niet het lot van de Turksche vloot bij Navarino ondergaan wilde.

Uit Triest wordt den 18. Februarij het volgende gemeld:

Naar men verneemt, is de graaf *Capodistrias* den 18. Januarij te Napoli di Romania aangekomen. Dadelijk na zijne aankomst zou *Griva*, de Palamides aan den door *Capodistrias* daartoe benoemden plaatselijken bevelhebber overgegeven hebben, en twee schepen naar Egina zijn uitgezonden, om de zich aldaar bevindende regerings-commissie naar Napoli af te halen. Deze stad namelijk, zou door *Capodistrias* tot den zetel der regering gekozen zijn.

In eenen brief uit Konstantinopel, van den 27. Januarij, wordt het volgende gemeld: — Door de verdrijving der roomsch katholieke Armeërs zijn Galata en Pera schier ontvolkt. De gezanten der Europese mogendheden, welke zich nog te Konstantinopel bevinden, hebben getracht nog eenige verzachting uit te werken; doch te vergeefs. De Nederlandsche gezant heeft onder de ongelukkigen doen uitdeelen, om in hunne eerste behoefte bij hunne wegzeuding te kunnen voorzien. Toen zijne dragomans verscheidene honderd duizenden (Turksche) piasters onder hen verdeelden, wierpen zich velen op de knieën en zegenden den grootmoedigen monarch en het Nederlandsche volk.

TRIEST, den 22. Februarij.

Gisteren avond te zes ure is Z. E. de markies van *Ribeaupierre*, ambassadeur van Z. M. den Keizer van Rusland bij de hooge Porte, met zijne familie en gevolg, in deze haven aangekomen, aan boord van het Russische fregat *Konstantijn*, hetwelk van Sjira en Corfu is gekomen. (*Osservatore Triestino*.)

PARYS, den 28. Februarij.

De heer *Benjamin Constant* heeft een voorstel overgelegd, om bij een oppoedig adres Z. M. een ontwerp van wet te verzoeken, ten einde eenige artikels der wet van 21 October 1814, betrekkelijk de boekdrukkerijen en boekverkooperijen, in overeenstemming met het charter te brengen, alsmede een ontwerp tot afschaffing van art. 4 der wet van 17 Maart 1822, waarbij den ministers de bevoegdheid wordt verleend, om de censuur in den tusschentijd van de sessie der kamers weder in te voeren.

De heer *Dupin* heeft mede een voorstel tot intrekking van dit artikel der wet van 27 Maart 1822 overgelegd.

De heer *Hijde de Neville* heeft, meent men, een voorstel gedaan om de commissie van toezigt over de dagbladen, welke in de vorige sessie op verlangen van den minister de *Villele* werd ingesteld, af te schaffen.

De verkiezing van de secretarissen der kamer van de afgevaardigden is geschied door dezelfde meerderheid, welke zich bij de verkiezing van de kandidaten tot het voorzitterschap heeft gevormd.

De heer *Rojier Collard* heeft reeds zijnen post van president van de kamer der afgevaardigden aanvaard en zal Zaterdag aanstaande zijn hôtel betrekken. Hij ontvangt in die hoedanigheid eene toelage van honderd duizend franken.

De heer *Stratford Canning*, Engelsch gezant bij de Ottomanische Porte, is door Parijs gekomen, om zich naar Engeland te begeven. Men weet thans, dat de koerier, die hem het bevel moest brengen om te Corfu te blijven, weinig tijds te voren van Ancona is vertrokken dat de heer *Stratford Canning* die haven binnen liep, en zij elkander dus op zee voorbij geëid zijn. Men denkt dat deze gezant slechts zeer korten tijd in Engeland zal vertoeven, en dat hij zich weder te Corfu bij zijne ambtgenooten zalervoegen.

De *Courrier Français* behelst het volgende: « Men verzekert ons, dat de heer *Stratford Canning*, gedurende zijn kort verblijf te Parijs, op zijne terugreis van zijne ambassade te Konstantinopel, zich eenige zeer opmerkelijke bijzonderheden heeft laten vertellen, ten aanzien der granschap van den Sultan, wa' ontvangst der tijding van den slag van Navarino. Het schijnt, dat Zijne Hoogheid in den eersten oogenblik drie lederen zakken voor de ambassadeurs der verbondene mogendheden besteld had, om hen dadelijk in den Bosphorus te verdrinken; doch dat de mufti, de reis-ellendi en verscheidene uléma's tusschen beiden zijn gekomen en hem al het gevaar van zoodanigen stap voor oogen hebben gesteld. »

De generaal *Church* heeft uit Vassiladi aan den heer *Eynard* eenige berichten over den staat van zaken in Griekenland medegedeeld. De generaal *Church* is meester van eene groote streek lands, te weten: van de rivier *Aspro-Potamos* tot bij *Vonitza*. De Grieksche troepen hebben *Mitica* bezet. De generaal *Church* heeft, vóór zijn vertrek uit Peloponnesus, het plan van drie expeditien op het vaste land van Griekenland gemaakt, welke alle drie gelukt zijn. De oversten *Catarasso* en *Criezzotti* hebben zich naar de golf van *Volo* gerigt en de Turken in drie streken driemaal geslagen. De tweede expeditie is tusschen *Lepanto* en *Salona* ontscheept en heeft snelle vorderingen in het land gemaakt. De derde expeditie is tusschen *Thieben* en *Athene* werkzaam, en de Grieksche guerilla's houden de Turken binnen die vesting, terwijl zij hun de levensmiddelen wegnemen. — De Grieksche troepen onder den Generaal *Church* zijn met den besten geest beziel, en de voorspoed is bevorderlijk aan hunne krijgslucht; de ingezetenen ondervinden van hen geen overlast.

De wetgeving der Vereenigde Staten van Noord-Amerika heeft eene bill aangenomen, volgens welke op het dooden van iemand in een tweegevecht de straf van den doodslag gesteld wordt, en op het zenden van eene uitdaging aan iemand, 14 jaren tuchthuis-straf. De secondes en anderen die hulp verleend hebben, zullen eene boete van 1000 dollars moeten betalen, hunne burgerregten verliezen een borgtocht voor hun gedrag moeten stellen.

Van den 29. Februarij.

Gisteren zijn in de kamer der afgevaardigden de commissien tot het opstellen van het adres in antwoord op de aanspraak des Konings, tot

de petitiën en tot de comptabiliteit benoemd. Tot de commissie van toezigt over de dagbladen heeft geen der afdeelingen van de kamer iemand willen benoemen.

Het dagblad van den gewezen minister *Villele* zegt, dat verscheidene Jezuïten, die *Montrouge* bewoonden, naar Zwitserland zijn geweken, en beklagt zich daarover.

De heer *Stratford Canning* is in den avond van den 25. dezer te Londen aangekomen. 's Anderen daags heeft hij met den hertog van *Wellington* gearbeid. Te Londen zijn brieven van den gouverneur der *Ionische eilanden*, van den 12. dezer, ontvangen. Uit dezelve verneemt men, dat *Stratford Canning* thans in Londen is.

BRUSSEL, den 1. Maart.

Men meldt uit Aken, den 25. Februarij, het volgende: « Het Nederlandsche gouvernement heeft eindelijk den vrijen doorvoer toegestaan van alle wollen manufacturen, van ijzer en zelfs van zijden stoffen, zonder betaling van eenige regten. Dit is een groot voordeel voor de Pruisische Rijn-provincien en het geheele zuidelijke gedeelte van Duitschland, in opzigt tot hunne overzeesche betrekkingen. Bremen en Hamburg zullen zekerlijk dezen wijzen maatregel van het Nederlandsche gouvernement niet toeujuichen. »

's GRAVENHAGE, den 28. Februarij.

Z. M. heeft, bij dispositie van den 11. Februarij ll., No. 17, het departement van oorlog gemagtigd, om de manschappen, bij de onderscheidene wapenen in reserve, naar gelang der beloften van de dienst, onder de wapenen te doen roepen. Ten einde te voorzien in het ongerijf, dat in vorige jaren, voor de dienst is ontstaan, door den maatregel, om de miliciens, in reserve, jaarlijks op den 1. Maart, allen te gelijk, in de werkelijke dienst, te doen opkomen, heeft Hoogstdezelve goedgevonden, te bepalen, dat er in dit jaar eene proeve zal worden genomen, volgens welke de miliciens in reserve, niet meer in eens, maar in twee gedeelten, zullen worden opgeroepen; te welken einde Zijne Koninklijke Hoogheid, de commissaris-generaal van oorlog, naar gelang van de behoeften van de dienst, van de manschappen der Nationale Militie, bij de onderscheidene corpsen infanterie en het bataljon artillerie transportrein in reserve, de eerste helft tegen den 1. Mei daaraanvolgende, onder de wapenen zal doen opkomen; terwijl vóorts de in reserve zich bevindende manschappen, bij de overige corpsen van het leger, op de gewone wijs, op den 1. Maart aanstaande in active dienst zullen worden gesteld.

Mengelwerk.

ETS over de onuitvoerlijkheid van art. 59 I. boek I. titel, van het ontwerp van Wetboek van Burgerlijke Regtspleging, (zoo veel betreft de daarbij bevolene uitreiking van vonnissen BINNEN 3 DAGEN na aanvraag.) (*)

Is het ambt van Griffier, waarvan *DOMAT* zegt: « *Après les fonctions des juges celles des Greffiers sont les premières dans l'administration de la justice*, » is deze ambtenaar, die een bestanddeel van de regtbank uitmaakt, en daarin zit, (ook volgens art. 49 van onze nieuwe regterlijke organisatie-wet) — is, zeg ik, deze ambtenaar dan nog al niet genoeg vernederd en gedepreimeerd, in die zelfde organisatie-wet, volgens welke hij in art. 55 (NB. eenigzins strijdig met art. 12) weder-opzegbaar of wegjaagbaar is verklaard naar welbehagen, en volgens welke hij in de tabellen met zijn traktement beneden den regter is gesteld?

Immers las ik in de Staats-Courant van 26 Januarij ll. No. 23, dat er (hoe, staat er daar niet bij) veranderingen in het ontwerp van het wetboek van burgerlijke regtspleging zijn gemaakt, en daaronder, mede in art. 52, betreffende de griffiers, is bijgeschoven deze clause: « Zij zijn verplicht, om binnen den tijd van drie dagen na gedane aanvraag van eene der partijen, aan dezelve afschrift van het vonnis uit te reiken, op verbeurte van eene boete van ƒ 20 voor iederen dag van verwij, onverminderd de vergoeding van kosten, schaden en intresten, ten behoeve der verzoekende partij. »

Zoo als deze bepaling ligt, is dezelve meestal volstrekt onuitvoerbaar, altijd aan de grootste zwaarigheid onderworpen, en door onbestemdheid aanleidende tot onbillijkheid en vexe.

Immers, het is niet bepaald, wanneer en hoe die aanvraag om vonnis-afschrift zal moeten geschieden. — Derhalve zal wel ook terstond na uitspraak van het vonnis dezelve aanvraag moeten worden aangenomen, daar, ingevolge art. 50 deszelfden titels, geene premissen of qualiteiten door partijen meer geleverd behoeven te worden.

Maar nu moet de minute van het geheele, wegens de premissen (d. i. opgaf van de daadzaak en het regt, zie art. 49) voortaan veelal uitgebreide vonnis, dikwijls te gelijk met nog vele andere terzelfde audientie uitgesprokene vonnissen, op het audientie-blad gebragt, en dit binnen 24 uren onderteekend worden; (zie art. 51.)

Gesteld, dat dit altijd mogelijk is, dan kan toch eerst op den tweeden dag na de uitspraak van het vonnis het audientie-blad met hetzelfde vonnis daarin, bezorgd worden aan het registratie-kantoor, gelijk daartoe de griffier verplicht is, wegens de registratie op de minute.

Op dit kantoor mag het 24 uren worden gehouden, Hierbij merk ik nog op, dat de griffier het regt heeft, om met het doen registreren op de onnutte 20 dagen te vertoeven, volgens de bestaande registratie-wet. — Wil men dit ook al veranderen?

Gesteld ja, en dat alles ter vliegende vlugt ga, dat ook de geldelijke avance voor het registratie-regt niet hapert, — ook dan nog komt het geregistreerde audientie-blad eerst den 3. dag terug ter griffie.

Men stelle nu, dat er een groot aantal vonnissen terzelfde teregtzitting

(*) Men gelieve te letten, dat het volgende opstel reeds geschreven en medegedeeld werd, vóór dat deze titel bij de Tweede Kamer was aangenomen. Men heeft echter gemerkt, dat aan het opgemerkte wel eenige bekendheid moigt worden gegeven, zoo omdat nog geene goedkeuring der Eerste Kamer heeft plaats gehad, als omdat, zoo verre uit gedrukte discussien, memorien van toelichting enz. blijkt, al hetgeen de functien der regterlijke griffie-beambten aangaat, tot hiertoe niet heel bijzonder onder gunstige aandacht schijnt te zijn genomen en der discussie of toelichting waardig geacht.

zijn uitgesproken (in drukke arrondissementen vallen er somtijds 20 à 30, somtijds niet één.) — Wanneer deze, of vele van deze, nu daadlijk aangevraagd worden, gelijk gebeurlijk is, dan moest de griffier, (die, zoo hij eenige tijdruimte had, al het werk der griffie b. v. met 2 commissen af kon) nu ten minste wel tien scribenten ter gelijker tijd te werk stellen, om nog in den loop van dien derden dag de aangevraagde vonnissen te doen afschrijven; voorondersteld, dat vele personen te gelijker tijd uit *den* audientie-blad kunnen kopijeren.

Maar ook dan nog is het onmogelijk, binnen den tijd van drie dagen, na aanvraag, afschrift uit te reiken.

Want, en hierop is men ook al niet bedacht geweest, het afschrift of de expeditie moet alweer naar het kantoor, om te worden geregistreerd, en komt dus, ten allerspoedigste, mogelijk op den vierden dag, na aanvraag, van dat kantoor ter griffie terug.

Nu reikt de griffier, zoodra hij kan, het uit, en verbeurt toch, involge deze wetsbepaling ten minste twintig gulden boete, behalve verplichting tot kosten, schaden en intresten!!

Men zegge niet, dat ik hier een geval voorondersteld heb, van zeer vroege aanvraag, en zulks van vele vonnissen te gelijk, — genoeg, dat dit geval gebeurlijk is; — maar behalve dien, al worden de aanvragen later gedaan, toch zal zich dikwijls, zoo wegens samenloop van verscheidene aanvragen, of van andere dringende ambts-bezigheden der griffie-beambten, die volgens bestaande wet niet langer dan een bepaalden tijd 's daags tot griffie-werkzaamheid verplicht zijn, — toch zal het, zegge ik, zeer dikwijls volstrekt ondoenlijk worden bevonden, de letter des verordening na te komen.

In het algemeen schijnt het mij toe, dat alle dergelijke bepalingen, ook al waren ze uitvoerlijk, uit den aard naadeelig werken.

De regtspleging heeft er groot belang bij, dat de gewichtige functie van griffier, voor wien — (buiten zijne assistentie bij de rechtbank) — zoo veel hoog belangrijke acten worden gepasseerd, niet worde toevertrouwd, dan aan een kundigen en braven man.

Deszelfs ambt behoort te worden gereleveerd bij de wetgeving, en geenszins vernederd en gedeprimeerd door zulke soort van verordeningen. Het tijdig afgeven van aangevraagde vonnissen moet dienvolgens ook worden overgelaten aan dien ambtenaar. — Want indien er klagte is, en na onderzoek gegrond bevonden wordt, over zijne nalatigheid, dan zijn er immers vele en genoegzame middelen bij de wetten bepaald, om denzelfden te corrigeren, of te straffen wegens verzuim; — zelfs (volgens het aangehaald art. 12 der wet op de zamenstelling der regterlijke magt) met ontzetting, wegens merkelyke achteloosheid; — ja, daar hij volgens art. 55 dierzelfde wet amovibel is verklaard, ook zonder andere oorzaak dan dat er misnoegen tegen hem is opgevat, zoo is er in derdaad reeds meer en zwaarder middel tot zijne bestraffing voorhanden, dan wel noodig en met betamelijke onafhankelijkheid van regterlijke beambten bestaanbaar kan schijnen.

Wat voor het overige aanleiding hebbe gegeven, dat, zoo blijkens deze als andere bepalingen, een min gunstig gevoelen nopens deze beambten, en de uitoefening hunner functien schijnt overhand te hebben, — ik zoude wel in staat zijn aan te toonen, dat zulks voorkomt, deels uit onbekendheid met den waren aard der functien, deels uit toevallige oorzaken, die de behoorlijke uitoefening der functien thans wel eens bemlemmeren; — maar het is mijn doel niet, daarover thans in nadere ontwikkeling te treden. — Ik had alleen ten oogmerk te doen opmerken, dat het bijvoegsel van art. 52 van het I. boek I. titel van het ontwerp van het nieuwe wetboek van burgerlijke regtspleging het onmogelijke schijnt te bevelen. Mag men hier nu al niet toepassen het ouderwetsche regtsbeginsel: « *impossibilia habentur pro non adjectis*, » ten minste zal het toch waar blijven: « *ultra posse neminem obligari.* »

ZEDELYKE VERBETERING DER GEVANGENEN.

Sedert weinige jaren mag ons vaderland zich op eene inrigting verheffen, welke sinds lang binnen het beschaafde Nederland werd gemist; wij bedoelen het genootschap ter zedelijke verbetering der gevangenen.

In naburige rijken lieft men zich voor lang oledig met de zorg voor die ongelukkigen; die de rechten der maatschappij hadden geschonden, en, voor korteren of langeren tijd, uit haren schoot waren verbannen.

Men begreep het te regt, dat het niet onverschillig kon wezen met welke beginselen de zoodanigen in de maatschappij eenmaal zouden terugkeeren; men gevoelde het, dat het en voor hen zelve en voor hunne medeburgers belangrijk moest wezen aan hun zedelijk bestaan te arbeiden, en zich den tijd hunner gevangenis te nutte te maken, om, kon het zijn, hen verbeterd, gelouterd en met innig berouw beziel, in den schoot der maatschappij te doen wederkeeren.

De treurige ondervinding had het maar al te zeer geleerd, dat het verblijf binnen de kerkerwanden, wel verre van eenen weldadigen invloed op de zeden uit te oefenen; te dikwerf alleen kon strekken, om ook de laatste vonk van zedelijkheid te verdoven, terwijl hij, die als afgedwaald misdadiger den kerker had betreden, dien als verstokte booswicht weder verliet.

Van daar dan ook, dat men het gezigt leerde inzien van tot den gevangenen natuurgenoot zijner zorgen met betrekken; van daar dat men al het belangrijke gevoelde, om uit de gevangenen de zedeloosheid te weren; om den ongelukkigen door deelneming in zijn lot op te beuren; om hem door godsdienstig onderwijs te veredelen; om hem door onderricht en arbeid tegen den zoo verderfelijken ledigheid te beveiligen, en hem langs dien weg met zijn lot te verzoenen en meer vrolijke uitzigten voor de toekomst in te boezemen.

Bij het bestaan van zoo vele heilrijke instellingen, miste men op den vaderlandschen grond eene inrigting als deze; toen drie mannen, die het Nederlandsche volk met eerbied noemt, vier namen met gulden letteren in de geschiedenis staan opgetoekend, dat plan ontworpen en verwezenlijkten. — Ja hulde zij u toebragt, SURINGAR, NIERSTRASZ, WARNSINCK, dat Nederland die inrigting aan U. mag dank wijten! — Schoon moge uw lof klinken uit aller mond; nog schooner loflied hoort gij uit den kerker voor u oprijzen, uit den akeligen kerker, waar de zegemingen voor u, en allen die uw voetspoor volgen, het gerammel der ketenen verdoven, en waar, door uwe menschevriende pogingen, de wanloop door hoop werd vervangen.

Die heilzame inrigting heeft nu korte jaren bestaan: — ieder jaar, dat sedert de oprigting ten einde liep, gaf talrijke blijken van den oogst, dien men mogt inzamelen; tegen weinige teleurstellingen staan de schoonste gevolgen over, en gevangenen en ontslagenen zegenen de zorgen des genootschaps, waardoor wetenschappelijke vorming hen ten deele viel in de gevangenis; — waardoor ondersteuning en aanmoediging hun geschonken werd, toen zij de vrijheid hadden herkrepen.

Heilzaam zijn alzo reeds de gevolgen, gering is de offering, die aan het lidmaatschap is verbonden, en echter is het niet te ontveinzen, dat tot hiertoe deze instelling niet die belangstelling mogt vinden in ons vaderland, waarop dezelve eene volkomene aanspraak bezit: — wel verre van dezelve regt te doen wedervaren, wel verre van hulde toe te brengen aan datgene, wat men reeds aanvankelijk mogt tot stand brengen, scheppen velen er behagen in, om de schoonste aller inrigtingen te ver-

kleinen, om alle in het werk gestelde pogingen in een belagchelijk daglicht voor te stellen.

Maar, wie onpartijdig wil oordeelen, zal het onwiskend nut des genootschaps erkennen; hij zal toestemmen, dat, wanneer ook slechts een gering gedeelte der bedoelingen des genootschaps wordt verwezenlijkt, de aangewende moeite en kosten met woeker worden beloond. Trouwens wij willen het bekennen, dat het moeijelijk, zoo niet ondoenlijk, zal wezen, om het doel der maatschappij in deszelfs geheele uitgestrektheid te bereiken. Er zijn te veel hinderpalen, te veel bezwaren, te veel teleurstellingen, en zoolang onze strafwetten niet geheel op dezelfde leest zijn geschoeid, om zedelijke verbetering te bevorderen, om den gestraften misdadiger verbeterd in de maatschappij te doen terugkeeren, moet een gedeelte dier grootsche ontwerpen onder de vrome wenschen verblijven.

Doch wij vragen het, wanneer ook slechts een klein gedeelte dier edele plannen met een gunstig gevolg wordt bekroond, wanneer van honderd misdadigers ook slechts een enkele door de zorgen des genootschaps verbeterd mag terugkeeren; of men in de zedelijke verbetering, of men in het behoud van dien eenen natuurgenoot, die met ons door denzelfden Schepper gevormd, met ons voor denzelfden Schepper knielt en met dezelfde uitzigten in de toekomst de levensbaan heeft betreden, niet overvloedige belooning zal vinden.

Veel goeds, veel edels werd'er reeds tot stand gebragt; velen, van alle godsdienstige kennis, van alle wetenschappelijke vorming ontbloot, keerden weder in ons midden, meer bekend gemaakt met hunnen Schepper, en toegerust met kundigheden, die hen te gereeder, hun bestaan kunnen doen vinden!

Komt dan, landgenooten, u niet langer onttrokken aan eene inrigting, die slechts eene geringe afzondering van uwen overvloed vordert! helpt eene maatschappij ondersteunen, op denng en menschevriendheid gegrondvest; — verwerpt de vooroordeelen, die uw oog nog mogten be-nevelen, en laat eerlang ieder Nederlander er trotsch op zijn, om aan eene instelling deel te nemen, die de goedkeuring van onzen geëerbiedigden Monarch mag wegnagen, en waarop gewis het alziend oog van den Koning der Koningen met welgevallen moet rusten.

Vervolg en Slot van het

IETS aangaande eenige PUNTEN, voorkomende in het werk STATISTIEKE BESCHRYVING VAN GELDERLAND, uitgegeven door de commissie van Landbouw in dat gewest; gedrukt te Arnhem bij P. NYHOFF, 1826.

Aan de Redactie!

Aangenaam was ons de lezing, dat, naarmate der aanmerkelijk veranderde levenswijs en zeden, er nog eene tamelijke welvaart bij de Bierbrouwerijen van Gelderland plaats had. Wij beleven de tijden onzer voorvaderen niet meer, toen er alleen in de beide steden Gouda en Amersfoort, zeven handerd Bierbrouwerijen aanwezig waren, en men zeggen konde: « dat de impost op de Eieren eene der specien was; waarmede wij de dwingelandij van Spanje hebben uitgeluid. » Het is ons voorgekomen, dat het Bier, hetwelk te Renkum gebrouwen wordt, tegenwoordig zeer in de provincie Utrecht begint gezocht te worden; wij wenschen, dat dit verder moge toenemen, en de Geldersche Brouwers er zich op zullen, blijven toeleggen, om den meest heerschenden smaak der verbruikers te leeren kennen, en zich zoo veel mogelijk daarnaar te voegen; daar men voorbeelden heeft, dat dit dikwerf het bloeiendste welvarenden korten tijd heeft te weeg gebragt.

Het deed ons leed, te zien dat de bezwarende regten in de Pruisische Staten de Geldersche Olieolagerijen aanmerkelijk benadeelen. Die veranderingen, gevoegd bij de zeer belangrijke verbouwing van Oliezaad in de Geldersche kleistrecken, zouden anders voorzeker deze fabrieken aanmerkelijk kunnen doen bloeijen. Te Rijssal, om welke stad alleen twee honderd, en in welk departement meer dan vijf honderd oliemolens zijn, behoudt men steeds een groot vertier in de zoogenoemde *hulle Poeltlette*. Zoude de aankweeking van het gewas, waarvan die olie geslagen wordt, soms ook een voordeel voor de Geldersche Olieolagerijen kunnen opleveren; zoodat de vele commissien op die olie, niet bijna uitsluitend aan Frankrijk behoeven te worden geschonken?

De mededeeling omtrent de Linnenreederyen, welke zich voorhaamtijk zich te Neede bevinden, is ons belangrijk voorgekomen. Er wordt gemeld, dat in deze fabrieken vooral tafel- en servetgoed vervaardigd wordt. Of hier ook het damast-tafelgoed onder begrepen is, is ons onbekend, en wij twifelen daarvan, alzo de vermelding daarvan anders waarschijnlijk der geachte commissie niet zoude ontgaan zijn. Wij stippen dit punt aan, omdat wij voor zoodanige fabrieken de lezing zouden aanbevelen, van een, ons in het belangrijk tijdschrift de *Nederlandsche Hermes*, uitgegeven wordende te Amsterdam, bij M. WESTERMAN, voorgekomen stukje in het 3de nummer van de maand December, jaargang 1826, getiteld: *lats over het damast-tafelgoed of tafellinnen*, en welker vervaardiging een zoo roemrijke tak van nijverheid in onze noordelijke provincie heeft uitgemaakt.

De Papierfabrieken zien wij, dat een aanmerkelijke tak van nijverheid in Gelderland zijn. De door de achtbare commissie gegeven Geschiedkundige beschrijving der Geldersche Papierfabrieken, was ons bijzonder aangenaam, en wij zien met groot genoegen, dat het *Velinsche* papier, over het algemeen, den roem staande houdt, dien het zich sinds meer dan eene eeuw, verworven heeft. De geveven wenk van te wezen, dat sommige fabriekers door te veel blaauw de kleur bederven, is wel waardig om te worden ter harte genomen. — In Frankrijk bloeijen vele fabrieken door de kunst, die zij bezitten tot het maken van papier van groot formaat, geschikt voor *Behangsel* en *Belegpapier*. Het ware dunkt ons wel te wenschen, dat ook de Nederlandsche fabriekanten zich meer hierop toelegden. Het vertier daarvan in Frankrijk bedraagt eenige millioenen francs. Het verspreidt zich over geheel Europa, en wij kunnen geen reden vinden, waarom wij hierin niet met hen in mededinging zouden kunnen komen.

De houtskoolbranderyen zijn ook van belang, en wij gelooven die nog zeer aanmerkelijk zullen kunnen toenemen, wanneer de fabrieken van Hout-Azijn eene grootere uitgebreidheid bekomen.

Bij den aanleg van zoo vele nieuwe straatwegen, die thans in Gelderland reeds aanwezig zijn, of nog aangelegd worden, kan het niet anders of zulks moet op den bloei en de welvaart der Geldersche Steenbakkerijen ook eenen zeer voordeligen invloed hebben. Wij wenschen, dat die welvaart steeds verder moge toenemen en deze belangrijke fabrieken, die aan zoo vele handen arbeid verschaffen, in het vervolg voor verdere ongelukkige overstromingen en ijszangen bewaard mogen blijven.

Opmerkelijk is het te zien, welke uitgebreide voordeelen de *Yermolens* op arbeiders, oergraven, karlieden, schuiteroorders en andere werklieden niet alleen, maar ook op de houtskoolbranderyen, en den afvoer van elzen- en berken-hakhout, te weeg brengt. Het vermoeden, dat de slak of ijzerschuim ook als *tras* zoude kunnen gebezigd worden, is, naar ons inzien, wel waardig dat daarvan eene proeve genomen wordt.

De mededeeling omtrent de Katoen-garen-fabrieken of Katoen-spinnerijen, dat door den aanleg van eene derzelve te Nijmegen, een aantal behoeftigen tot bekyante arbeiders gevormd worden, en, behalve de

Kindereu, twee honderd menschen daarin bestendig werk vinden, kan voor elk gevoelig mensch, wien de aardsde en behoefte van zoo vele zijner ongelukkige natuurgenooten ter harte gaat, niet anders dan ten hoogste aangenaam zijn; te meer, daar er gezegd wordt, dat deze fabriek zich allezins in eenen zoodanigen bloeienden toestand bevindt, dat zij met de aanzienlijkste spinnerijen in Duitschland, zoo wel als in de Nederlanden, wedijveren kan. De bescheiden aanmerking, dat de bloei dezer fabriek nog meer zoude toenemen, wanneer, door gepaste maatregelen van politie, de kinderen der behoeftigen meer en meer van de bedelarij konden teruggehouden, en genoodzaakt worden om geregeld aan het werk te komen, zal, zoo wij bilijk vertrouwen mogen, de regering der stad Nijmegen ten gepooszenen werk verstrekken van het bilijk verlangen, dat zij, in het dierbaar zedelijk belang voor deze kindereu, deze heillooze en verderfelijke zucht tot bedelarij te keer zal gaan, en daardoor ook tevens de bevordering dezer weldadige inrigting in nadruk zal ter harte nemen.

Overigens gelooven wij, dat er weinige provincien in de Nederlanden zullen gevonden worden, alwaar met zoo veel gegrond uitzigt op gelukkige uitkomsten, Katoen-garen-fabrieken of Katoenspinnerijen kunnen aangelegd worden, als juist in de provincie Gelderland. Het voorregt van zoo vele beken en waterleidingen, door de natuur aan haar geschenken, waardoor zoodanige fabrieken zelfs op de grootste schaal kunnen worden ingerigt, om de voortreffelijkste spin-werktuigen door het water in werking te brengen, als ook de goedkoopheid der daggelden, zijn wezenlijke voorregten, die niet genoege gewaardeerd kunnen worden. Voegt men hierbij, dat de behoefte aan katoenen stoffen, door den drang der mode, nog steeds in verbazende uitgebreidheid toeneemt, zoo vermeen wij ons te mogen vleijen, dat het oprigten van meer zoodanige fabrieken in deze provincie, de welvaart en het geluk van vele harer ingezetenen op eene aanmerkelijke wijze kan doen toenemen, hetgeen wij zoo hartelijk wenschen dat haar in eene zeer ruime mate te beurt mag vallen.

Wij zouden stak genoege vinden, om ook over verdere rubrieken, in deze Statistieke beschrijving voorkomende, eenige bedenkingen te laten volgen, dan wij vreezen van de vriendelijke plaatsing onzer gemaakte opmerkingen door de Redactie dezer Courant, die wij openlijk hiervoor onzen opregten dank betuigen, als ook van het geduld onzer lezers reeds te veel gevraagd te hebben, waarom wij het dan ook hierbij zullen laten berusten. Het zij ons echter nog vergund ten slotte hier te mogen bijvoegen, dat de uitgave dezer Statistieke Beschrijving van Gelderland, door de adellijke sub-commissie met dezelve belast, en door den heer J. A. N. NYROEF op eene zoo voortreffelijke wijze geredigeerd, bij ons de aangenaamste gewaarwording heeft doen ontstaen, zoo dat wij dit werk als eene uijmuntende Statistieke Beschrijving van dat gedeelte van ons vaderland ten allen tijde zullen hoogschaten. Mogen van de overige provincien van ons Koninkrijk even zoodanige Statistieke Beschrijvingen het licht zien; hoezeer zouden wij ons dan niet mogen verheugen, den waren inwendigen huishoudelijken staat van Nederland te leeren kennen, op eene wijze zoo als tot hiertoe nog nimmer heeft plaats gehad. De beoefening der Statistiek en Staathuishoudkunde is bij andere natien reeds sedert lang op hoogen prijs gesteld geworden. Reeds sedert 50 jaren zijn in Engeland, Frankrijk, Duitschland, Itale, Spanje, Zweden, Denemarken, Rusland, Amerika enz., Statistieke werken in het licht verschenen, die ten bewijze verstrekken, hoe de grootste geleerden en verlichtste mannen het waardig hebben geacht, aan deze verhevene wetenschap, de vruchten van hunnen vlijt en verstandelijke vermoogens ten koste te leggen. In Nederland is de beoefening derzelve, in het algemeen genomen, nog in hare kindsheid. Des te onschatbaarder, des te dierbaarder aan ons vaderlandsch hart moeten ons daarom de voortreffelijke werken zijn, welke onze grootste staatsman, de graaf GYSBERT KARL VAN HOGENDORP, en andere beroemde mannen ons geschenken hebben. Het weldadige licht, dat zij verspreiden, ver het duidelijker inzicht, dat zij ons in de grondige kennis der middelen en bronnen van ons bestaan en nationale welvaart verschaffen, zijn dan ook de ware middelen, waardoor onze liefde voor Koninkrijk en Vaderland op de aanmerkelijkste wijze wordt verhoogd, en welke liefde dan ook eene gezamenlijke vereeniging van pogingen en krachten doet gebreken worden, die nimmer zal nalaten, de weldadigste uitvloeiels van geluk en welvaart aan allen te weeg te brengen. EEN OPREGTE VRIEND VAN ZYN VADERLAND.

DE CHLORINEVERBINDINGEN, beschouwd in hare scheikundige, fabriekmatige, genees- en huishoudkundige betrekkingen, door S. STRATINGH EZ., Hoogleeraar te Groningen, enz. enz. Met vijf steendruktafelen. — Te Groningen bij J. OPMKENS 1817. Prijs f 5—00.

Wij doen hulde aan den onvermoeiden ijver, waarmede de hoogleeraar STRATINGH voortgaat, van iedere belangrijke ontdekking in het gebied der scheikunde partij te trekken, en aan de beoefening en uitbreiding dezer wetenschap tracht bevorderlijk te zijn.

Ook bij het vernemen van het uitgebreide nut van sommige Chlorine-verbindingen, gevoelde zijn hooggeleed zich opgewekt tot een meer bepaald onderzoek van den aard en het vermogen derzelve, en deelt in dit werk het resultaat zijner mededeelingen dienaangaande mede.

Wij kunnen hetzelve aan ieder aanbevelen, die zich met al, wat de daarin behandelde Chlorine-verbindingen betreft, nader wil bekend maken, waartoe de schrijver genoegzaam al, wat er in der tijd omtrent dezelve is bekend gemaakt, wat de zamenstelling, bereiding, beproeving en aanwending tot verschillende einden betreft, zorgvuldig heeft bijeenverzameld niet alleen, maar ook zijne eigene opmerkingen dienaangaande heeft mededeeld.

Het is in den aard der zaak gelegen, dat zich dit alles niet in een kort bestek laat behandelen; evenwel vermeen wij, dat de schrijver zijn doel even goed zoude hebben bereikt, wanneer hij de min gunstig uitgevallede bereidingswijzen en de zoodanige, die slechts weinig van elkander verschillen, korter had beschreven, en vooral de beknoptheid had in het nog gebonden, bij de opgave van de verschillende aanwending der gezegde verbindingen. Ieder deskundige is trouwens reeds in zoo verre van het nut dezer verbindingen overtuigd, dat men vele waarnemingen, dienaangaande door den schrijver mededeeld, geheel had kunnen missen, en anderszinds anderszins konden zijn vermeld geworden. Het boek zoude hierbij niets in waarde verloren, het publiek veel gewonnen hebben.

Op pag. 34 is overal, bij de verschillende gewigtsopgaven eene fout ingeslopen, door het plaatsen van een decimaal-punt tusschen de wijziggetallen, zoodat onder anderen aldaar, in plaats van 288 wijzigjes zout, 0,288 wijzigjes, of, gelijk men zich in de gewone rekening zoude uitdrukken, 288 duizendste wijzigjes wordt opgegeven, en in plaats van 1500 wijzigjes kalk, 1,500 wijzigjes of 1/2 wijzigje voorkomt, welk laatste een slappe kalkmilk zoude opleveren, met de daarbij opgegevene hoeveelheid van 40 Ned. kannen water.

Zeer belangrijk en voor ieder, die zich met de bereiding dezer Chlorine-verbindingen bezig houdt, nuttig komt ons de inhoud voor van de 4. afdeeling van het 2. hoofdstuk, handelende over de betrekkelijke hoeveelheid van de te nemen stoffen voor de Chlorine-bereidingen, en van

de 2. afdeeling van het 3. hoofdstuk, wat aangaat het onderzoek van de zelve, op haar gehalte aan Chlorine. Bij de opgave van het indigo-vocht tot dat einde, schijnt de schrijver geen acht te hebben gegeven op het verschil van ontkleuring, hetgeen er wordt te weeg gebragt bij de ingetling van het indigo-vocht bij de Chlorine-verbinding, of wel van deze laatste bij het indigo-vocht, wordende er in dit geval eene sterkere ontkleuring waargenomen. In het voorbijgaan moeten wij hier tevens aanmerken, dat het wenschelijk ware, dat de sterkte van Chlorine-gehalte bepaald wierd naar de geheele ontkleuring van het indigo-vocht, dat is, het punt waarop dit vocht ook zijne groene kleur verliest; de overgang van de blaauwe in de groene kleur, alsmede de verschillende schakeringen dezer laatste kleur, kunnen aanleiding geven tot onjuiste bepalingen, hetgeen men niet te vreezen heeft, zoo men het door ons voor verkieslijker gehouden punt tot maatstaf neemt.

Den titel van het werk vinden wij niet gepast; uit denzelyen zoude men moeten opmaken, dat in hetzelfde alle Chlorine-verbindingen in genoemde betrekkingen waren behandeld, terwijl de schrijver zich, volgens zijn voorgesteld doel, alleen bepaalt tot de verbindingen van Chlorine met metaalverzursels, voora met kalk en soda. Weligt heeft de schrijver, korthedshalve, den titel aldus verkozen; wij hadden echter liever het meerendeel der betrekkingen van den schrijver tot verschillende maatschappijen en genootschappen, op den titel vermeld, gemist, dan de bepaalde opgave van die Chlorine-verbindingen, door hem in dit werk behandeld.

CORRESPONDENTIE.

L., uit het Zuiden. (wiens brief het Postmerk van Mechelen droeg) die voor de waarheid van het door hem gezondene bericht instaat, behoort ons wel te melden wie hij is, zal deze verzekering eenige waarde hebben.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

- Den 2. Maart 1792 stierf GUSTAAF, Koning van Zweden, gewond door ANKERSTRÖM.
- Den 2. dito 1814 ontruimden de Franschen, bij verdrag, het kasteel St. Angelo.
- Den 2. dito 1815 landde NAPOLEON BUONAPARTE in Frankrijk, wel leidde de soldaten zijne partij te kiezen en trok naar Parijs.
- Den 2. dito 1820 kondigde MINA de constitutie te Estevan, in Navarre, aan.
- Den 3. dito 1808 stierf CHRISTIAAN VII, Koning van Denemarken.
- Den 3. dito 1814 werd Soissons, bij kapitalatie, door de geallieerden bezet.
- Den 4. dito 1417 stierf JAN, Hertog van Touraine, Daufin van Frankrijk, waarschijnlijk door vergif, te Compeigne, zonder bij zijne gemalin JACOBA, dochter van hertog WILLEM, met welke hij slechts twee jaren was gehuwd geweest, kinderen verwekt te hebben.
- Den 4. dito 1784 deed F. BLANCHARD zijne eerste lichtreis.
- Den 4. dito 1813 werd Berlijn door de Russen bezet.

ARNHEM, den 4. Maart.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 3. Maart 2 El 0 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 5 D
Den 4. dito 1 El 9 Palm 5 Duim; gewassen 0 D. gevallen 5 D

Bieden beviel van eene DOCHTER, J. G. REIJERS,

Echtgenote van

ALKMAAR,

den 27. Februarij

A. ABLEVEN,

Ontv. der Registratie.

De GOUVERNEUR DER PROVINCE GELDERLAND

Brengt ter kennis der Grondeigenaren, dat op den 17. Maart aanstaande zal begonnen worden met het voorlopige werk der Tauxatie der belastbare inkomsten van de eigendommen der Gemeente Zutphen, om te dienen voor het Kadaster, en dat met die Tauxatie zijn belast, onder de leiding van den Heer buitengewonen Inspecteur BUD-

DINGH, Voor Zutphen de Tauxateur Mr. A. W. DE GRIENT DREUX, onder het opzigt van den Controleur GOUTSET VAN HEEL.

De Gouverneur noodigt de Grondeigenaren uit, om te zorgen dat zij zelve of wel hunne zaakelastigden of pachters zoo veel mogelijk bij de Tauxatie hunner Landbrijen tegenwoordig zijn tot het geven van zoodanige opbelderingen, als welke nuttig kunnen zijn, en beveelt wijders aan alle beambten in die gemeente aan, om voorschreven Controleur en Tauxateur in hunne werkzaamheden behulpzaam te zijn.

Arnhem, den 28. Februarij 1828.

De Gouveneur voornoemd VAN HEECKBREN VAN KEEL.

De Notaris Mr. GERARD VAN ECK, residentende te Arnhem, is voornemens om op Woensdag den 12. Maart 1828, des avonds ten zes ure, aan het huis van JAN PETER FLORUSSSEN, Kastelein te Arnhem, aan den Velschen Straatweg, in het openbaar bij toelag te verkoopen:

1. Een HUIS, SCHUUR en ERVE, met ongeveer 14 Roeden LAND, staande aan de Mistvaalten buiten de Velperpoort te Arnhem, in huur gebruikt wordende bij de We-
d. W. BRUNDSZ.
 2. Een H. O. F. en L. A. N. D. mede aldaar buiten de Velperpoort gelegen, beled ten oosten den Heer GAMBRIA ten zuiden van de l. A. N. D. ten westen den Heer GAMBRIA en ten noorden St. Catharina Gasthuis.
 3. Een stuk BOUWLAND, gelegen in den Arnhemischen Eek buiten de Velperpoort, aan den Mussenberg, groot ongeveer 37 Roeden, beled ten oosten den Heer VAN SOMEREN, ten westen den Heer SAEZS, ten noorden St. Peterhof en ten zuiden den Klarenlaaschen weg.
- Ingezet met de hoogen op f 1009 — f 1199 —
- Wijders bij inzetting en toelag, eene VROUWEN ZITPLAATS in de Grootte Kerk te Arnhem, in het Noorderpand, de tweede plaats op de twee en veertigste Bank.
- Ten aanzien der Conditien van verkoop kan men onderrigt bekomen ten Kantore van genoemden Notaris in de Bakkerstraat te Arnhem.

